

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Напольських К.О.

Науковий керівник – Москвіна А.О., канд. екон. наук, доцент

Високий рівень інтелектуальної діяльності в країні зумовлює її політичну, економічну, територіальну незалежність. В економічному сенсі інтелектуальна діяльність сприяє інноваційному розвитку підприємства (на мікрорівні) і держави (на макрорівні) в умовах глобальної конкуренції. Держава, що опирається на потужний інтелектуальний потенціал, почуватися у світовому співтоваристві набагато впевненіше.

Питання зміни співвідношення матеріального виробництва на користь інтелектуального, що виступає у формі наукових знань, інформаційного та технологічного продукту недостатньо розкриті вченими-економістами.

Сучасна ринкова інтелектуальна економіка – це змішана економіка, в якій інтелектуальний продукт створюється під впливом власних зусиль, що спрямовують підприємницьку активність на зростання інтелектуального капіталу, а держава регулює цей процес, встановлюючи правову структуру бізнесу і контролюючи її додержання. В основі такої економіки лежать інтелектуальні ресурси, інтелектуальний капітал, наука, процеси трансферу результатів творчої діяльності у виробництво матеріальних, нематеріальних та духовних благ.

Інтелектуальна продукція генерує нові ідеї, вирішує проблеми обмеженості невідтворюваних ресурсів, товарів, послуг, робочих місць, проблему збереження навколишнього середовища та підвищення рівня життя населення.

В сучасній економіці інтелектуальний капітал виходить на передній план, оскільки він один із основних факторів, що визначають конкурентоздатність економічних систем сьогодення, а в результаті багатство і економічну силу нації.

В умовах ринкової економіки інтелектуальна власність в господарському обігу набуває статусу інтелектуального капіталу.

Нинішній підприємець, маючи у своєму активі продукт інтелектуальної власності, чудово розуміє, що цей продукт має певну ринкову вартість, а тому, знаючи його вартість, може розпоряджатися ним на свій розсуд: здати в оренду, продати, передати в заставу для отримання кредиту, розширити власний капітал тощо. Тобто цей продукт, часто не маючи матеріально-речової форми, може виступати і як товар, і як капітал.

Інтелектуальна власність – багатомірна складна система відносин всекористування, що стають актуальною складовою процесів привласнення продуктів творчої діяльності людини, спрямованої на розвиток і реалізацію своїх здібностей, завдяки чому нагромаджується і використовується інтелектуально-духовний потенціал суспільного розвитку.

Використання інтелектуальної власності в господарській діяльності з економіко-фінансових позицій є її комерціалізацією, яка виникає на умовах договірних відносин. Саме комерціалізація інтелектуальної власності в умовах ринкових відносин потребує розглядати її як товар і як капітал. Метою комерціалізації є отримання прибутку за рахунок використання об'єктів права інтелектуальної власності у власному виробництві або продажу чи передачі прав на їх використання іншим юридичним чи фізичним особам.

Комерціалізація об'єктів інтелектуальної власності – це взаємовигідні (комерційні) дії всіх учасників процесу перетворення результатів інтелектуальної праці у ринковий товар.

У більшості випадків керівники фірм починають цікавитися включенням об'єктів інтелектуальної власності до складу нематеріальних активів при виникненні наміру збільшити статутний капітал організації. Об'єкти інтелектуальної власності, включені до складу нематеріальних активів підприємства, сприяють його процвітання і функціонують як повноправні об'єкти власності. Основною проблемою є проблема визначення прав власності на об'єкти.

В Україні інтелектуальна власність може стати тією рушійною силою, яка надасть потужний імпульс розвитку країни, гарантуватиме економічну безпеку країни, сприятиме входженню нашої держави у світову спільноту як достойного партнера.

ГЛОБАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛЮДСТВА: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Немашко Я.С.

Науковий керівник – Москвіна А.О., канд. екон. наук, доцент

Глобальні проблеми сучасності являють собою сукупність соціально-природних проблем, від вирішення яких залежить соціальний прогрес людства і збереження цивілізації в цілому. Вони взаємопов'язані, виникають як об'єктивний фактор розвитку суспільства, охоплюють всі сторони життя людей та для свого вирішення потребують об'єднаних зусиль усього людства. До них відносяться: